

Posudek bakalářské práce
RNDr. Hany Tillmanové
Teatro salone italiano
Ústav hudební vědy FF UK, Praha 2014

Téma bakalářské práce Hany Tillmanové se odvíjelo od jedné z klíčových postav české divadelní obce, tanečníka Augustina Bergera, který významně spoluvytvářel pražskou taneční a baletní scénu i její výrazový slovník posledních desetiletí 19. století s vrcholem jeho působení v Národním divadle. Jeho osobnost, ale koneckonců i mnoho dalších skutečností pražského kulturního života, neustále přiváděly pozornost k příměstskému (vinohradskému) dřevěnému divadlu, které jako celoročně provozovanou arénu, jako Teatro salone italiano, zřídil italský divadelní podnikatel a výkonný artista Eugenio Averino. Tato zdánlivě okrajová, jen celkem krátce existující scéna zanechala výraznou stopu nejen v tehdejší životě města, ale také dosud nezhodnocený pramen poznání jiných forem společenského a kulturního vyžití rozmanitých vrstev pražské veřejnosti. Ačkoliv takové divadelní aktivity výrazně utvářely vkusovou orientaci publika a spoluformovaly kulturní osvětlení města, jeho diferenciaci a jeho představný svět, nebyla jim dosud až na výjimky věnována pozornost. A to přesto, že třeba jako inspirační zdroje byly ve století následujícím přehodnoceny a vstoupily do uměleckých druhů stojících na vrcholu společenské hierarchie uměleckých druhů.

V bakalářské práci, která je předmětem našeho zájmu, se autorce na základě podrobné a vynalézavé heuristické práce podařilo vytvořit rozsáhlou studii, respektive monografii zmíněného divadla. A to počínaje divadelní stavbou jako takovou, jejími provozními podmínkami, její dosažitelností pro obecenstvo atd. atd. až po charakteristiku manažerské strategie zakladatele i jeho pokračovatelů, popis typů produkcí v celé jejich přepestře šíři, soupis repertoáru a v neposlední řadě i rejstřík účinkujících pracně vydobytý z inzerce, cedulí apod.

Už z tohoto sporého výčtu vyplývá, že Hana Tillmanová ve své bakalářské práci osvědčila nejen neutuchající píli a vynalézavost při hledání výmluvných pramenů, ale také vědeckou invenci při hledání a formulaci otázek, na něž ji mohou odpovědět. Její malá monografie je navíc psaná kultivovaným jazykem a její četba co do předmětu a jeho zpracování je proto také „ušlechtilou zábavou“ zcela ve smyslu tohoto pojmu v 19. století.

Práci vřele doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci výborně.

Buštěhrad, 17.6.2014

prof. PhDr. Marta Ottlová